

Sygn. akt VIII C 2375/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta Ł.- (...) w Ł.

przeciwko R. S. i I. M.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych R. S. i I. M. solidarnie na rzecz powoda Miasta Ł.- (...) w Ł. kwotę 10.563,90 zł (dziesięć tysięcy pięćset sześćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 9.821,03 zł. (dziewięć tysięcy osiemset dwadzieścia jeden złotych trzy grosze) od dnia 1 października 2017 r. do dnia 12 kwietnia 2018 r., a od kwoty 742,87 zł. (siedemset czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt siedem groszy) od dnia 2 listopada 2017 r. do dnia 12 kwietnia 2018 r.,

2. zasądzoną w punkcie 1 (pierwszym) kwotę 10.563,90 zł (dziesięć tysięcy pięćset sześćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt groszy) rozkłada na 53 (pięćdziesiąt trzy) miesięczne raty, w tym:

a) 52 (pięćdziesiąt dwie) raty po 200 zł (dwieście złotych) każda,

b) ostatnia 53-ta (pięćdziesiąta trzecia) rata w wysokości 163,90 zł (sto sześćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt groszy)), płatnych z góry do 15-go (piętnastego) dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty do 15-go (piętnastego) dnia miesiąca następującego po dniu uprawomocnienia się wyroku;

3. zasądza od pozwanych R. S. i I. M. solidarnie na rzecz powoda Miasta Ł.- (...) w Ł. kwotę 300 zł. (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, a w pozostałej części nie obciąża pozwanych obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2375/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 2 listopada 2017 roku powód Miasto Ł.- (...) w Ł., reprezentowany przez adwokata, wniósł o zasądzenie solidarnie od R. S. i I. M. kwoty 10.563,90 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 9.821,03 zł od dnia 1 października 2017 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 742,87 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 9 lutego 2005 r. zawarł z R. S. umowę najmu lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...) na czas nieoznaczony. Poza najemcą obowiązek uiszczania czynszu i opłat dodatkowych do 10

dnia każdego miesiąca obciążał również I. M., jako pełnoletnią osobę wspólnie zamieszkującą w powyższym lokalu. Pomimo powyższego obowiązku pozwani nie uiszczali w terminie opłat związanych z korzystaniem z lokalu. W związku z tym powód wypowiedział pozwanemu umowę najmu z dniem 31 lipca 2017 r. Na dochodzoną pozew kwotę składa się 9.821,03 zł tytułem zaległości w opłatach czynszowych za okres od 1 marca 2014 r. do 31 lipca 2017 r. oraz 742,97 zł tytułem skapitalizowanych odsetek.

(pozew- k. 3- 4)

Nakazem zapłaty z dnia 16 listopada 2017 roku Sąd zasądził od R. S. i I. M. na rzecz powoda dochodzoną pozew kwotę z ustawowymi odsetkami oraz kwotę 2.492 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania.

(nakaz zapłaty k. 25)

Sprzeciwami wniesionymi w dniu 8 grudnia 2017 r. pozwani zaskarżyli powyższy nakaz zapłaty w całości i wnieśli o oddalenie powództwa. Pozwani podnieśli zarzut nieudowodnienia wysokości dochodzonego roszczenia, a w dalszej kolejności przedawnienia roszczenia. W przypadku uwzględnienia powództwa R. S. i I. M. wnieśli o rozłożenie należności na raty.

(sprzeciw k. 29- 30, k. 33- 34)

W odpowiedzi na sprzeciwy powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko

(pismo procesowe k. 39- 40)

Na rozprawie w dniu 29 marca 2018 r. R. S. i I. M. nie kwestionowali powództwa zarówno co do zasady, jak i wysokości. Natomiast pozwani podtrzymali swój wniosek o rozłożenie należności na raty po 150 zł. miesięcznie oraz wnieśli o nieobciążanie kosztami procesu.

(protokół rozprawy k. 63- 64)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 lutego 2005 r. R. S. zawarł z Miastem Ł., w imieniu którego działał A.N. Ł. (...), umowę najmu lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...). Zgodnie z § 2 ust. 3 umowy najemca zobowiązał się do uiszczania czynszu miesięcznie z góry bez uprzedniego wezwania w terminie do 10 dnia każdego miesiąca. Za zapłatę czynszu i opłat w myśl § 2 ust. 5 umowy odpowiadały z najemcą solidarnie stale mieszkające z nim osoby pełnoletnie.

(umowa najmu k. 6- 10).

Poza R. S. w powyższym lokalu mieszkalnym zamieszkiwała I. M..

(bezsporne)

W dniu 30 marca 2015 r. R. S. podpisał oświadczenie o uznaniu zadłużenia wynoszącego w dniu 30 marca 2015 r. kwotę 357,84 zł.

(oświadczenie k. 56)

Pismem z dnia 9 czerwca 2017 r. (...) w Ł. wypowiedział pozwanemu umowę najmu powyższego lokalu mieszkalnego z powodu zaległości z tytułu czynszu najmu i opłat dodatkowych przekraczających 3 pełne okresy płatności.

(pismo k. 14)

Zaległość z tytułu czynszu i opłat związanych z korzystaniem z powyższego lokalu mieszkalnego za okres od 1 marca 2014 r. do 31 lipca 2017 r. wyniosła 9.821,03 zł.

(kartoteka finansowa k. 16- 17).

R. S. i I. M. zamieszkują w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym w Ł. przy ul. (...) razem z dwojgiem dzieci w wieku 10 i 11 lat. Pozwana jest zatrudniona w prywatnym przedsiębiorstwie, jako pracownik produkcji. Z powodu złamania ręki I. M. otrzymuje zasiłek rehabilitacyjny w wysokości 1.600 zł. Dodatkowym dochodem pozwanym jest świadczenie z programu 500+. R. S. od około 2 lat jest zarejestrowany w PUP jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku.

(zeznania I. M. k. 64, zeznania R. S. k. 64)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a także na podstawie zeznań pozwanym.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Powód dochodził od pozwanym kwoty 10.563,90 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 9.821,03 zł od dnia 1 października 2017 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 742,87 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem czynszu najmu i opłat związanych z korzystaniem z lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...) za okres od 1 marca 2014 r. do 31 lipca 2017 r. Ostatecznie pozwanym nie kwestionowali powództwa zarówno co do zasady, jak i wysokości. Dlatego też Sąd oparł się na przedstawionych przez powoda dokumentach w postaci kartoteki konta oraz wypowiedzeń i powiadomień o wysokości aktualnej stawki czynszu. W związku z tym Sąd zasądził od R. S. i I. M. solidarnie na rzecz powoda Miasta Ł.- Zarządu Lokali Miejskich w Ł. kwotę 10.563,90 zł.

Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać odsetek za czas opóźnienia, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanym na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 9.821,03 zł od dnia 1 października 2017 r. do dnia 12 kwietnia 2018 r., a od kwoty 742,87 zł od dnia 2 listopada 2017 r., czyli od dnia wniesienia pozwu, również do dnia 12 kwietnia 2018 r.

Zgodnie z art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. W ocenie Sądu trudna sytuacja majątkowa pozwanym w pełni uzasadnia zastosowanie wobec nich dobrodziejstwa zacytowanego przepisu. Pozwanym wspólnie prowadzą gospodarstwo domowe z dwojgiem dzieci w wieku 10 i 11 lat. Pozwana jest zatrudniona w prywatnym przedsiębiorstwie, jako pracownik produkcji, ale z powodu złamania ręki otrzymuje zasiłek rehabilitacyjny w wysokości 1.600 zł. Dodatkowym dochodem pozwanym jest świadczenie z programu 500+ w wysokości 1.000 zł. R. S. od około 2 lat jest zarejestrowany w PUP jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku. W związku z tym zasądzoną w punkcie 1 kwotę 10.563,90 zł Sąd rozłożył na 53 miesięczne raty, w tym 52 raty po 200 zł każda, a ostatnia 53-ta rata w wysokości 163,90 zł., płatnych z góry do 15-go dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty do 15-go dnia miesiąca następującego po dniu uprawomocnienia się wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze trudną sytuację życiową, majątkową i zdrowotną pozwanym. Wymienione okoliczności, zdaniem Sądu, oceniane przez pryzmat zasad współżycia społecznego, uzasadniają odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Zgodnie z treścią przepisu art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu taki właśnie szczególny wypadek zachodzi w stosunku do pozwanym.

Wskazany przepis pozostawia sądowi orzekającemu swobodę oceny, czy fakty związane z przebiegiem procesu, jak i dotyczące sytuacji życiowej strony, stanowią podstawę do nieobciążania jej kosztami procesu. Do kręgu wypadków szczególnie uzasadnionych należą zarówno okoliczności związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz. Do pierwszych zaliczane są między innymi sytuacje wynikające z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu, jego znaczenia dla strony, subiektywne przekonanie strony o zasadności roszczeń. Drugie natomiast wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony. Wskazać przy tym należy, że całokształt okoliczności, które mogłyby uzasadniać zastosowanie tego wyjątku, powinien być oceniony z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 2013-11-27, sygn. akt I ACa 725/13; postanowienie SN z dnia 2013-10-24, sygn. akt IV CZ 61/13). Okoliczności, o których była mowa przy uzasadnianiu przyczyn rozłożenia zasądzonego roszczenia na raty, uzasadniają odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu i przemawiają za odstąpieniem od obciążenia pozwanych obowiązkiem zwrotu kosztów procesu należnych stronie przeciwnej powyżej kwoty 300 zł. Poniesione przez stronę powodową koszty to opłata od pozwu w wysokości 300 zł oraz koszty zastępstwa procesowego powoda w stawce minimalnej w wysokości 3.600 zł. (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie)